

İŞÇİ SINIFININ GÜNDEMİ:
SÖMÜRÜ, İŞSİZLİK, BORÇ

İŞÇİ SINIFININ ÇÖZÜMÜ:
**FABRİKALAR BANKALAR
DEVLETİN, DEVLET İŞÇİNİN**

Fiili metal grevi, Renault fabrikası

DEVRİMCİ İŞÇİ PARTİSİ

dip.org.tr | facebook.com/devrimciiscipartisi

DEVRİMCİ İŞÇİ PARTİSİ

dip.org.tr | facebook.com/devrimciiscipartisi

İŞÇİ SINIFININ GÜNDEMİ:
SÖMÜRÜ, İŞSİZLİK, BORÇ

İŞÇİ SINIFININ ÇÖZÜMÜ:
**FABRİKALAR BANKALAR
DEVLETİN, DEVLET İŞÇİNİN**

DEVİRİMCİ İŞÇİ PARTİSİ

dip.org.tr | facebook.com/devrimciiscipartisi

İşçinin gündemi: Eşitsizlik ve sömürü

Koç Holding 90 milyar liraya yaklaşan cirosuyla Türkiye'nin en büyük holdingi, öyle ki Türkiye'nin milli gelirinin yüzde 8'i bir tek Koç ailesinin kontrolünde. Sabancı ailesi 26 milyarlık ciroyla milli gelirin yüzde 2'sini, Ülker ailesi, Özyeğinler, Eczacıbaşılar, Boynerler, Boydaklar, Karamahmetler, Cinerler, Sancaklar her biri milyarlarca liralık cirolarıyla milli gelirin aslan paylarını ailecek kontrol ediyorlar. İşçi ailesine gelirse: Türk-İş ve DİSK'in rakamlarına göre dört kişilik ailenin açlık sınırı Ağustos 2015 itibariyle 1350 lira, yoksulluk sınırı ise 4400 lira. 1000 lira ile açlık ve yoksullukla boğuşuyor. AKP'nin, açlık sınırını dahi geçmeyen 1300 lirası bile büyük tartışma yarattı. Üstelik 2015

yılında asgari ücret dolara endekslense zaten 1300 liraya yakın olacaktı. DİSK'in hesaplarına göre asgari ücret ekonomik büyüme oranında artsa net 1600 lira olması gerekiyordu.

Tablo 1: Dört Kişilik Ailenin Açlık ve Yoksulluk Sınırı (TL / Ay)

	Ağustos 2014	Aralık 2014	Temmuz 2015	Ağustos 2015
Yetişkin Erkek Gıda Harcaması	327,53	342,59	366,98	369,55
Yetişkin Kadın Gıda harcaması	267,82	281,22	304,45	307,68
15-19 Yaş Grubu Çocuk Gıda harcaması	347,76	365,81	396,59	399,90
4-6 Yaş Grubu Çocuk Gıda harcaması	231,54	242,73	260,90	267,45
Açlık Sınırı	1.174,65	1.232,35	1.328,92	1.344,58
Yoksulluk Sınırı	3.826,24	4.014,17	4.328,73	4.379,73

İşçinin çözümü: Asgari ücret net 1900 lira! Derhal!

Asgari ücretin artırılması için işsizlik fonunun yağmalanmasına hayır! İşsizlik fonunun yönetimi işçilere! İşçilerin ücretinden kesilenlerle oluşturulan 80 milyar liradan patronlara ve patron hükümetine tek kuruş yok!

İşçinin gündemi: İşsizlik artıyor

Resmi rakamlara göre 3 milyon (yüzde 10,4) işsiz var. Gerçek işsiz sayısı ise çok daha fazla. İş bulmaktan umudunu kesenleri ya da başka sebeplerle son 4 haftada iş aramamış olan insanları da kattığımızda gerçek işsizlik rakamı 5 milyon 794 bin seviyesine (yüzde 18,5) ulaşıyor. Çiftçinin durumu da içler acısı. Öyle ki küçük toprağı olan köylüler geçinemedikleri için ya topraklarını, hayvanlarını satmak zorunda kalıyor ve asgari ücret için şehirlere koşuyor ya da alabildiğine ağır sömürü koşullarında mevsimlik işçilik yapıyor. Kısacası toplumun azınlığını oluşturan bir avuç zengin aile zenginlik ve refah içinde yaşarken toplumun çoğunluğunu oluşturan işçi, emekçi, köylü açlık ve sefaletle boğuşuyor.

İşçinin çözümü: İşçinin kıdemi genel grev sebebidir! İşten atmak yasaklansın! İş saatleri azaltılsın! Herkese iş!

Patronlar maliyetsizce işçi çıkarabilmenin hayalini kuruyorlar. Bunun için de hükümete kıdem tazminatını kaldırması, fona devretmesi vb. için bastırıyorlar. Kıdem tazminatı bir iş güvencesi değildir. Ama kıdem tazminatı patronu işten çıkartmada caydırarak tek faktördür. İşçinin elinde kalmış son kazanımdır. İşten atmak toptan yasaklanıncaya kadar kıdem tazminatının kaldırılması ya da fona devredilmesi kabul edilemez. **Genel grev sebebidir!**

İşsizlik kader değildir. Ezelden gelmiyor. Kapitalizmden önce işsizlik diye bir şey yoktu. Ebedi de değildir. Kapitalizmi yendiğimizde de işsizlik diye bir şey kalmayacaktır. Çalışma hakkı dokunulmazdır. Mevcut işler çalışan nüfusa paylaştırılınca kadar iş saatleri azaltılırsa herkes iş sahibi olur. Çalışanlar insan gibi çalışır. Eşinin, çocuğunun sıkıntısıyla ilgilenebilir, sosyal bir hayata kavuşabilir. Gelecek kaygısı olmadan, işsizlikle tehdit edilmeden üretir ve kazanır. İşten çıkarma patronun işçiyi bastırma, sindirme metodudur. Yasaklanmalıdır. Herkese mutlak iş güvencesi üretimi ve verimliliği azaltmaz. Sadece patronların kârlarını azaltır.

İşçinin gündemi: Kamu emekçisine işsizlik tehdidi

Patronlar yıllardır, kamu emekçisinin (yasal adıyla memurlar) iş güvencesine göz dikmiştir. Kamu emekçilerinin 657 sayılı Devlet Memurları Yasası ve Anayasa'dan kaynaklanan iş güvencelerini kaldırmak istiyorlar. Böylece kamu emekçilerini de işten atabilecekler ve krizin faturasını sadece işçilerin değil kamu emekçilerinin de sırtına yükleyecekler. Devletin kaynaklarını özel sektörün borçlarının ödenmesinde, sanayi teşviklerinde, hortumlanan bankaların kurtarılmasında kullanmak istiyorlar.

İşçinin çözümü: Kamu emekçisinin iş güvencesine dokunmadan grev ve toplu sözleşme hakkı! İşçiye de iş güvencesi!

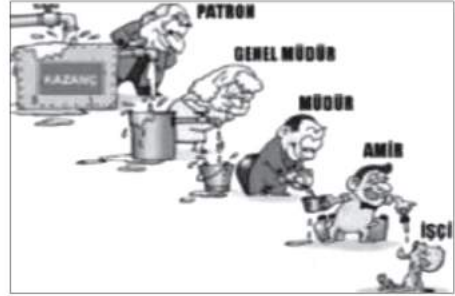
Kıdem tazminatı işçi için ne anlama geliyorsa bundan çok daha fazlası kamu emekçisi için geçerlidir. 657'ye dokunmak genel grev sebebidir. İşçi ve kamu emekçisinin birbirine karşı kışkırtılmasına son! Kamu emekçisi ve işçi en aşağıda eşitlenmemelidir. Ortak kazanımlar elde etmelidir. Kamu-özel, işçi-memur ayrımı olmadan tüm çalışanlar için iş güvencesi, grev ve toplu sözleşme hakkı!

İşçinin gündemi:

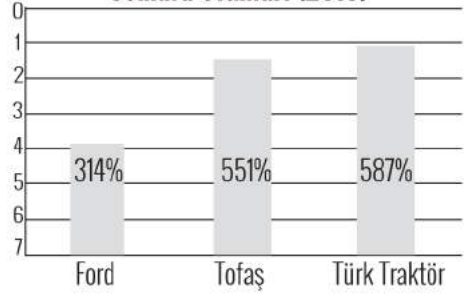
Sömürü çarkları durmaksızın dönüyor

Patronlar diyor ki “Biz milyonlarca insana eklemek veriyoruz.” Bu koca bir yalan! Çünkü yedikleri bonfileden içtikleri lüks şaraplara ve viskilere kadar patronların sahip olduğu her şeyi, onların köşklerini, yalılarını, özel uçaklarını, makam arabalarını, taktıkları mücevherleri onlara veren işçi sınıfıdır. Patronlar elde ettikleri tüm zenginliğe işçileri sömürerek ulaşmaktadır. 2013 yılı için iktisatçıların, Koç Holding’e ait üç fabrikayı örnek alarak hesapladığı sömürü oranları Ford fabrikasında yüzde 314, Tofaş’ta yüzde 551, Türk Traktör’de yüzde 587! Yani bir Ford işçisi her ay elde ettiği ücretin 3 katından fazlasını, Tofaş işçisi 5 buçuk katını, Türk Traktör işçisi ise hemen hemen 6 katını kazandırıyor Koç ailesine!

İşte çark böyle dönüyor. Bu sömürü çarkı döndükçe zenginler daha zenginleşiyor, yoksullar daha da yoksullaşiyor.

Sömürü Oranları (2013)

İşçinin çözümü:

Sendikaya üye ol! Sahip çık! Denetle!

Sömürüyü azaltmanın yolu etkin bir sendikal mücadeleden geçer. Etkin bir sendikal mücadele de sendikalarımızın bürokratlardan, patron işbirlikçilerinden temizlenmesini ve işçi denetimine geçmesini gerektirir. İşçi örgütlü olur birlik hâlinde hareket ederse patron karşısında pek çok kazanım elde edebilir.

İşçinin gündemi: Kapitalizm sadece sömürmüyor aynı zamanda öldürüyor

Türkiye’de 2014’te en az 1886 işçi çalışırken iş cinayetlerine kurban gitti. 2015’in ilk on ayında bu rakam en az 1461 işi. Her gün 5 ila 8 işçi çalışırken hayatını kaybediyor. Her gün 30-50 arasında insan ağır sömürü koşullarında çalışırken oluşmuş meslek hastalıkları dolayısıyla sessizce aramızdan ayrılıyor.

Soma’da 301 işçimiz kazaya değil cinayete kurban gitti. Daha Soma’nın acısı dinmeden Ermenek’te katliam oldu. Tersaneler hâlâ birer cehennem. İnşaatlarda ölüm kol gezmeye devam ediyor. Maden, tersane, inşaat işçisi her sabah eşiyle çocuğuyla vedalaşıp öyle gidiyor ekmek parasını kazanmaya.

İşçinin çözümü:

İşçi sağlığı ve güvenliği için işçi denetimi!

Ücretini patrondan alan uzmanlarla işçi sağlığı ve güvenliği denetlenemez. İşçi sağlığı ve güvenliği bizzat işçilerce denetlenmelidir! İş kazalarının başlıca nedeni olan üretim baskısına ve uzun çalışma saatlerine son! İşçinin sağlığını ve güvenliğini sağlamayan işletmeler kamulaştırılsın!

İşçinin gündemi: Taşeron kölelik gerçeği

Taşeronlara kadro müjdesi, yeni taşeron yasası derken ülkedeki taşeron işçi sayısı özellikle de AKP iktidarı altında 387 bin rakamından bugün kayıtlı ve kayıtsız toplam 2 milyona ulaşmış durumda. Taşerona kadro müjdesi dedikleri de koca bir yalandan ibaret. Olayın aslı şu: Karayollarında çalışan 8 bin taşeron işçisi asıl işi yaptıkları hâlde yasadışı biçimde taşeron firmalarda çalıştırıldıkları gerekçesiyle mahkemeye gittiler ve kazandılar. Devlete bu davalar sonucunda 675 milyon lira tazminat çıktı. Hükümet mahkeme kararlarını uygulamayıp tazminatları ödemediği gibi kendisine çıkan bu büyük faturadan kamudaki 800 bin taşeron işçisinden 200 bin kadarına kadro sağlayarak kendince yırtmaya çalışıyor. Bunu da işçiye kadro müjdesi diye yutturmaya çalışıyor.

Unutmayalım! Taşeron sistemi sadece taşeron işçisine değil kadrolu işçiye de zulümdür. Taşeronlaştırma kadrolu işçinin ücretini de aşağıya doğru basıklar, tüm işçileri her an işini kaybetmek tehlikesiyle yüz yüze bırakır. Bu yüzden ne hükümetin ne de sermayenin

taşeron sisteminden vazgeçmeye niyeti yok. Çünkü Türkiye'yi bir ucuz işgücü cenneti yaparak yerli ve yabancı sermayenin sınırsız sömürüsüne açmak istiyorlar. Bunu da utanmadan "Türkiye'yi Avrupa'nın Çin'i yapacağız" diye savunuyorlar.

İşçinin çözümü:

Taşeron yasaklansın! Herkese güvenceli kadro!

Derhal mahkeme kararları uygulansın! Özelde ve kamuda, asıl işte ve yardımcı tüm işlerde taşeron kaldırılсын! 200 bin yetmez! 2 milyon taşeron işçisinin tamamına güvenceli kadro!

İşçinin gündemi: Bankacılık adı altında modern ve yasal tefecilik sistemi

Sömürü çarkının en önemli dişlilerinden biri de bankalar. Yani modern ve yasal tefeciler. Her yıl milyarlarca lira kâr eden bankalar gözlerini yine işçinin emekçinin cebine dikmiş durumdadır. Tam bir tefeci gibi işçiyi emekçiyi sıkıntıya düştüğünde yakalıyorlar. Aldığı ücretle temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamayan işçiye derhal bir kredi kartı veriliyor. Patron ücretten kısıtıkça, işçi karta yükleniyor. Kart bedava değil tabii. Kredi kartı faizleri tam anlamıyla tefeci faizleri... İki ay borcunu ödeyemeyen kendini borç batağına batmış şekilde, bir kartın borcunu öteki karttan çektiği nakitle kapama ya çalışırken buluyor. Biraz daha iyi ücret alan işçi için ise konut ve araç kredileri hazır bekletiliyor. Tüketici kredileri ile modern tefecilerin eline düşen işçi ve emekçi borcu bitinceye kadar boynunda prangayla geziyor.

Toplam tüketici kredileri 15 yılda 2 milyar dolardan 100 milyar dolara kadar çıktı. Kredi kartları ile halk toplam 31 milyar dolardan fazla borçlandırılmış durumda. İnsanlar, en temel ihtiyaçları olan barınma hakkına kavuşmak, bir ev sahibi olmak uğruna 48 milyar dolardan fazla borca sokulmuş. Çocukların okul masrafı,

Sıra	Banka	Net Kar Bin TL	Artış
1	Ziraat Bankası	4.050.509	21,6 %
2	İş Bankası	3.382.442	6,9 %
3	Garanti Bankası	3.382.248	6,5 %
4	Akbank	3.159.678	7,4 %
5	Halkbank	2.205.768	-19,4 %
6	Yapı Kredi	1.844.966	42,4 %
7	Vakıfbank	1.753.273	10,6 %
8	Finansbank	877.428	19,5 %
9	TEB	622.560	16,4 %
10	Denizbank	566.191	24,7 %
11	Kuveyt Türk	370.450	23,3 %
12	Türkiye Finans	334.228	1,5 %
13	Albaraka Türk	252.631	4,6 %
14	Şekerbank	223.969	6,5 %
15	ING	175.903	0,6 %

okulu bitiren oğlun ya da kızın düğünü, nişanı, çeyizi derken modern ve yasal tefeciler, darda yakaladığı vatandaşa 54 milyar dolarlık krediyi yüksek faizlerle satmış.

Modern ve yasal tefecilerden bahsederken sadece faizli bankalardan bahsetmiyoruz. Faiz-

	Tüketici Kredileri (milyon\$)	Konut Kredileri (milyon\$)	Kredi Kartları (milyon\$)	İhtiyaç Kredileri(milyon\$)	Taahhüt Kredileri (milyon\$)
2015	104817,37	48354,59	31766,24	54139,27	2212,68
2014	124109,38	54516,66	39945,02	42967,66	3307,34
2013	114964,03	51140,31	44707,69	40167,31	4077,56
2012	101232,76	43686,38	39213,90	35746,56	4236,49
2011	92551,29	40802,05	31178,38	34391,41	3890,57
2010	75247,22	34259,38	27974,55	30485,14	3037,06
2009	58006,65	25401,25	24368,40	23728,27	2952,43
2008	70488,42	30532,22	28609,89	27787,55	4960,45
2007	45807,85	20635,01	19680,32	16771,25	4504,83
2006	30469,79	14222,37	14554,49	9308,89	4651,18
2005	17456,97	5566,11	12170,88	5706,77	4028,21
2004	7924,44	1191,37	7313,16		2687,47
2003	2370,66	217,27	4248,73		456,17

Kaynak: BOEK

siz, İslami bankacılık altında insanların sadece maddiyatını değil maneviyatını da sömürenleri unutmamalıyız. Kâğıt üstünde birinde faiz var ötekinde kâr payı. Ama nedense Akbank'ın, İş Bankası'nın faizleri ile Albaraka Türk'ün, Türkiye Finans'ın faizleri üç aşağı beş yukarı birbirinin aynı. İş Bankası'ndan da 10 bin TL kredi çekerseniz, Türkiye Finans'tan da 10 bin TL "ihtiyaç finansmanı" alsanız geriye birinde 1366 TL faiz öbüründe 1249 TL kâr payı ödüyorsunuz. Biri haram öbürü helâl mi dediniz? Bizce çok emin olmayın! Osmanlı zamanında da dinin gereği olarak faizin haram olduğu söylenirdi. Ama tefeciler onun da yolunu bulmuş halı ticareti adı altında faizcilik yaparlardı. Paramı lazım? Tefeciye gider ve ona bir halı satın karşılığında diyelim ki 10 altın alabilirdiniz. Tabii tek bir şartla. Bir sonraki yıl aynı halıyı tefeciden 12 altına tekrar satın almak şartıyla. Osmanlı kadınları bu tür faizciliğe cevaz verir, sadece tefeciler halıları geriye fazlaca pahalıya satmaya yeltendiğinde yani piyasa faizinden yüksek faiz talep ettiğinde müdahale ederlerdi. Bugün de yaşanan aynıdır. İster körfez sermayesi, ister yerli cemaatlerin sermayesi olsun İslami görünüm altında faaliyet gösteren kuruluşlar da birer bankadır, kâr payı dedikleri de faizin ta kendisidir. Bankacılık sistemine son-

radan girmekle birlikte İslami görünümlü katılım bankaları kârlılığa öteki bankalarla yarışır duruma gelmeye başlamıştır.

Emekçi halkın alabildiğine borçlandırılması patron sınıfına iki taraftan yarar sağlar. Hem ürettikleri mallarına, bu krediler aracılığıyla fazla talep sağlayıp satın kârlarını arttırıyorlar, hem de kendilerine bağlı bankalar aracılığıyla bir de ayrıca faiz topluyorlar. Ama dün geçinemediği için borçlanan işçi ve emekçi şimdi borçlandığı için geçinemiyor. Borçlarını ödeyemediği için faiz yükü altında varını yoğunu satmaya başlıyor. Güç bela taksitlerini tamamlamaya çalıştığı evi ipotekli ve her an elinden kayıp gidebilir. Şu anda Türkiye'de 2 milyon 588 bin kişi kredi ve kredi kartı borcunu ödeyemediği için yasal takibe alınmış durumda.

Modern tefeci düzenin işçi ailesine reva gördüğü manzara şudur: Bugün iki çocuklu ortalama bir işçi ailesinin toplam borcu 10600 lira, eve giren ortalama gelir ise 2200 liradır. Bu durumda işçinin evine giren para kiraya, kredi kartına, ev taksitine gider. Kalan parayla geçimini sağlayamayan işçi ailesi yeniden borçlanmak zorunda kalır. Modern tefecilik sistemi zorla senet imzalatarak, şantajla değil işte bu yolla tüm emekçi halkı kendine köle yapmaktadır.

İşçinin çözümü: Bankalar devletin! Devlet işçinin! Halkın borçları silinsin!

Bankalar modern ve yasal tefecidir. Tüm özel bankalar tazminatsız kamulaştırılmalı ve tek bir devlet bankası çatısı altında birleştirilmelidir. Tek devlet bankasıyla bankalar, halk açlık ve sefalet çekerken patronların yüksek kârlar etmesine aracılık eden tefeci kurumlar olmaktan çıkacak ve planlamanın bir parçası olacaktır. Emekçi halkın temel ihtiyaçları için

kullandığı kredi kartı borçları anaparası ve faiziyle birlikte silinmelidir! Emekçi halk kredi kartıyla değil insanca yaşayacak bir gelire ve iş garantisine kavuşarak, modern tefecilere mahkûm olmadan geçimini sağlayabilir! Küçük esnaf ve yoksul köylü merkezi planlama dahilinde ihtiyacı olan finansmanı faizsiz şekilde ancak bu yolla elde edebilir!

İşçinin gündemi: Kapitalizmde barınamıyoruz!

Türkiye'nin ekonomik büyümesini inşaat sektörüne dayandırdılar. Zenginler birer ikişer konutlara yatırım yapıp paralarını katladılar. İşçi ve emekçi ise ev sahibi olma adı altında borç batağına sürüklendi. İşçiler eve giren gelirin aslan payını kiraya verdikleri hâlde sağlıksız evlerde, rutubet altında sürekli hastanelere taşınmak zorunda kalarak yaşamaya çalışıyor. Küçük de olsa kendimize ait, başımızı sokacak bir evimiz olsun dediğinde ise kendini borç batağına batmış buluyor. Ev taksitleri aksadığında önce fahiş faizlerle sonra da ipotekli evlere tefeci bankacılar tarafından el konulmasıyla karşı karşıya geliyor. Bir yandan da Türkiye'de 400 bin kadarı İstanbul'da olmak üzere toplam 1 milyon konut fazlası var. Yani inşa edilmiş ama

kimsenin de içinde oturmadığı 1 milyon konut var. Ama sırf bankalar ve müteahhitler zarar etmesin diye işçi ve emekçiler rutubetli, sağlıksız evlere mahkûm edilmeye ya da oturdukları evlerden çıkarılmaya zorlanıyor.

İşçinin çözümü: İpotekler kalksın, evler oturanların!

Herkese işyerine, çocuğunun okuluna yakın, sağlıklı konut hakkı! Konut eksikliği yok fazlası var! Bankaları kamulaştıracamız, emekçinin boynundaki ipotek zincirini kırıp atacamız! Müteahhitlik bitecek! Konutlar,

devlet tarafından depreme dayanıklı, sağlıklı şekilde, işçi denetiminde inşa edilecek! Evler oturanların! Kira desteğiyle yaşayan emekliye, öğrenciye mağdur olmaması için devlet desteği!

İşçinin gündemi:

Krizin faturasını kim ödeyecek!

Çarklar dönmüyor, sanayi üretimi geriliyor, büyüme beklentileri sürekli olarak olumsuz yönde yeniden düzenleniyor. Enflasyon artıyor, işsizlik ise büyük işçi çıkarmaların yaşandığı 2009 seviyesine ulaşmış durumda. Hatta 2014 yılında TÜİK'in işsizlik rakamlarını düşük gösterecek şekilde istatistik yöntemini değiştirdiğini de hesaba kattığımızda işsizliğin 2009'u geçtiğini bile söyleyebiliriz.

Dövizdeki artış enflasyonu iyice azdırıyor. İşçinin mutfağındaki yangın alevleniyor. Patronlar ise kendi önlemlerini alıyor. Parayı dövize yatırıp son bir yılda faaliyet dışı kârlarını yani üretim dışında paradan kazandıkları parayı 7,5 milyar dolardan 13,6 milyar dolara çıkarttı. 283

milyar dolar borcu olan özel sektör kriz patladığında bu borçları devletin üstüne atmak için fırsat kolluyor. Bankalar da milyarlarca dolarlık kârlarına rağmen kendilerini hiç de güvende hissetmiyor. Zira bankaların tahsil edemediği kredilerin toplamı sadece 2015 yılında yüzde 25 artarak 15 milyar dolara çıktı. Bankalar da krize düştükleri anda "Biz batarsak ekonomi batır" diyerek devletten kendilerini kurtarmalarını isteyecek. 2008-2009 yıllarında ABD'de ve Avrupa Birliği'nde hükümetlerin yaptığı buydu. Böylece dövizdeki artışın da patronların borcunun da, bankaların açıklarının da tüm yükü işçinin emekçinin üzerine yığılmak isteniyor.

FABRİKALAR, MADENLER, TERSANELER, BANKALAR DEVLETİN, DEVLET İŞÇİNİN!

DEVRİMCİ İŞÇİ PARTİSİ DİYOR Kİ:

Devrimci İşçi Partisi tüm işçi sınıfını ve emekçileri yaklaşan tehlikeye karşı uyarıyor ve krizin faturasını patronlara ödetmeye ve buradan yola çıkarak sömürü düzenine son verecek bir mücadeleyi yükseltmeye çağırıyor: **İşçi ve emekçilerinin çözülmeyecek hiçbir sorunu yoktur. Ancak patronlarla beraber çözülebilecek bir sorun da yoktur. Sorunların kaynağı patronların hâkim olduğu kapitalist düzendir. Bu düzen değişmek zorundadır.**

Eşitsizliğin kaynağı sömürü, sömürünün kaynağı ise tüm üretim araçlarının (fabrikaların, madenlerin, tersanelerin, atölyelerin vb.) özel mülkiyette olmasıdır. Üretim araçlarının özel mülkiyetini kaldırmadan ücretlerin artırılması ya da sosyal hakların iyileştirilmesi gibi önlemler sadece sömürüyü bir miktar azaltabilir o kadar. **Sömürüyü ortadan kaldırmanın, modern tefecilerden kurtulmanın, iş cinayetlerinde ölmeden, gelecek kaygısı gütmeyen çalışmanın yolu işçi denetiminde kamulaştırmadan ve merkezi planlamadan geçer. O yüzden:**

Tüm üretim araçları ve bankalar devletin, devlet de işçinin olduğu bir düzeni kurmak için işçiler siyaset masasına yumruğunu vurmalıdır. Patron partilerinin karşısında kendi partilerinde Devrimci İşçi Partisi'nde birleşmeli ve bir işçi emekçi hükümeti hedefiyle mücadele etmelidir!

Bu düzen acilen değişmeli!

Krizi yaratan patronlardır. Bedelini onlar ödesin!

İşçi çıkartmak yasaklansın! Zarar veya uluslararası rekabet gerekçesiyle işçi çıkartan işletmeler işçi denetiminde kamulaştırılsın!

Kıdem tazminatına dokunmak genel grev sebebidir! Herkese mutlak iş güvencesi sağlanıncaya kadar, işten atmak tamamen yasaklanıncaya kadar kıdem tazminatı hakkına dokundurtmayız!

İşsizlik kader değil. Çözüm: 35 saatlik iş haftası! Mevcut işlerin çalışan nüfusa paylaştırılması ve herkes için çalışma hakkı! Sağlık, eğitim, sosyal konut ve benzeri alanlarda güçlü bir kamu yatırımları programı!

İşsizlik sona erdirilene kadar işsizlere gerçek bir gelir güvencesi! İşsizlik sigortası fonunun yağmalanmasına son!

Kamuda ve özelde taşeron yasaklansın! 2 milyon taşeron işçinin hepsine ve tüm çalışanlara güvenceli kadro!

Özel istihdam büroları kapatılsın! Kiralık işçi uygulamasına hayır!

İş cinayetlerine karşı işçi denetimi! İşçi sağlığı ve iş güvenliğini sağlayamayan tüm işletmeler tazminatsız kamulaştırılsın!

Temel ihtiyaçlar için harcanmış kredi kartı borçlarının hem faizi hem de anaparası silinsin!

İpotekler kalsın, evler oturanların!

1 milyon konut fazlası kamulaştırılsın! İşçi ailelerine tahsis edilsin!

Asgari ücret en az 1900 lira!

Ucuz ve sağlıklı gıda için hâl sistemi kaldırılsın! KDV ve ÖTV kaldırılsın! Kurumlar vergisi ve artan oranlı gelir vergisi!

Ticari defterler açılsın, kimin kâr ettiği, kimin zarar ettiği, kimin vergi kaçırdığı ortaya çıksın!

Banka sistemi kâr ettiğinde holdinglere çalışıyor, zarar ettiğinde zararı halk karşılıyor. Üstelik artık bütünüyle emperyalist sermayenin eline geçiyor! Bankalar birleştirilsin ve kamulaştırılsın! Tek devlet bankası!

Ülkenin ekonomik hayatı kumarhane mantığına terk edilemez. Borsa kapatılsın!

Özelleştirmelere son! Ne yerli sermaye ne yabancı! Özelleştirilmiş olan bütün işletmeler işçi denetiminde yeniden kamulaştırılsın!

Fabrikalar, madenler, tersaneler işçi denetiminde kamulaştırılsın!

Türkiye İMF'den, Dünya Bankası'ndan ve Dünya Ticaret Örgütü'nden çıksın! Avrupa'nın İMF'si AB'nin neoliberal politikalarına ve Gümrük Birliği'ne hayır! Dış borç iptal edilsin!

İhtiyacını kanıtlayan küçük tasarrufçu haricinde iç borç geri ödemeleri durdurulsun!

Sermaye kaçışını durdurmak için seferberlik!

Kaynakların halkın çıkarına seferber edilmesi için merkezi planlama!

Fabrikalar bankalar devletin, devlet işçinin!

İşçi emekçi hükümeti için ileri!

DEVİRİMCİ İŞÇİ PARTİSİ

Adana: adana@dip.org.tr

Ankara: Konur-2 sokak, No:24/8 Kızılay/Çankaya
ankara@dip.org.tr

Antalya: Elmalı mahallesi, Cumhuriyet caddesi, 22. sokak,
Raşitbey İş Hanı No:8/41 Muratpaşa
antalya@dip.org.tr

Bursa: Başak caddesi, Güllü sokak No:3, Koşumcu İş Hanı,
Osmangazi
bursa@dip.org.tr

Eskişehir: eskisehir@dip.org.tr

İstanbul Merkez: Fatih Sultan Mehmet caddesi, Şark Hanı,
No:150, Kat 2, Şark Kahvesi-Okmeydanı/Şişli

İstanbul Tuzla: İçmeler Mahallesi Ankara Caddesi Gediz
Sokak No:1/3 Tuzla
istanbul@dip.org.tr

İzmir: 1372 sokak, No: 17, Kat:2, Sigortacı İş Hanı, Çankaya
izmir@dip.org.tr

Kocaeli: kocaeli@dip.org.tr

Manisa: manisa@dip.org.tr

Tekirdağ: tekirdag@dip.org.tr

DEVİRİMCİ İŞÇİ PARTİSİ

dip.org.tr | facebook.com/devrimciiscipartisi